

Република Србија
АГЕНЦИЈА ЗА РЕСТИТУЦИЈУ

Јединица за враћање имовине
жртва Холокауста
Београд, ул. Масарикова број 5
Број предмета: 46-000226/2017
Датум: 17.06.2019. године
М.Аћ.

Агенција за реституцију – Јединица за поступак враћања имовине жртва Холокауста, решавајући по захтеву Јеврејске општине Нови Сад, из Новог Сада, ул. Јеврејска број 11, коју заступа пуномоћник адвокат Зоран Наумовић из Београда, ул. Крунска број 77, за враћање одузете имовине, сходно одредбама чл. 12. и 18. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника („Службени гласник РС“, број 13/16), члана 55. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу („Службени гласник РС“ број 72/11, 108/13, 142/14, 88/15 – Одлука УС и 95/18), на основу члана 2. став 3. и 5. Уредбе о критеријумима за утврђивање површине пољопривредног и шумског земљишта у поступку враћања одузете имовине („Сл. Гласник РС“, бр.29/18), чл. 136. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, бр. 18/16) и Овлашћења из Одлуке директора, број 446-06-110-000003/2019-01 од 05.03.2019.године, након спроведеног поступка, донела је дана 17.06.2019. године, следеће

РЕШЕЊЕ

1. УСВАЈА СЕ захтев, враћа се имовина и утврђује право својине Јеврејској општини Нови Сад

на непокретној имовини, пољопривредном земљишту и то:

- на 233978/334529 идеалних делова, на катастарској парцели број 2184, која има укупну површину од 33ха45а29м2, уписаној у Листу непокретности број 848 КО Книћанин, као јавна својина Републике Србије;

- на 292575/541544 идеалних делова, на катастарској парцели број 2175, која има укупну површину од 54ха15а44м2, уписаној у Листу непокретности број 848 КО Книћанин, као јавна својина Републике Србије;

2. Пољопривредно земљиште из тачке 1. диспозитива овог решења, враћа се Јеврејској општини Нови Сад, по истеку уговора о закупу пољопривредног земљишта у државној својини, односно најкасније до 31.10.2019. године, осим ако се закупац и подносилац захтева, наведен у тачки 1. диспозитива друкчије не споразумеју, с тим да закупнину од дана извршности овог решења закупац плаћа подносиоцу захтева наведеним у тачки 1. диспозитива, сразмерно враћеном уделу.

3. Налаже се надлежном органу за упис права на непокретностима да на основу овог решења, а по његовој правноснажности, изврши упис права својине на непокретности описаној у тачки 1. диспозитива овог решења у корист Јеврејске општине Нови Сад, као што је наведено у тачки 1. диспозитива овог решења.

4. Налаже се надлежном органу за упис права на непокретностима да на основу овог решења а по његовој правноснажности изврши брисање свих хипотекарних терета забележених у било чију корист на непокретностима из тачке 1. диспозитива овог решења.

5. Враћена имовина је у слободном промету, а Република Србија, Аутономна покрајина Војводина, односно јединица локалне самоуправе имају право прече куповине приликом њеног првог отуђења.

Образложење

Јеврејска општина Нови Сад из Новог Сада, ул. Јеврејска број 11, коју заступа пуномоћник адвокат Зоран Наумовић из Београда, ул. Крунска број 77, дана 07.06.2017.године, поднела је захтев за враћање одузете имовине, у складу са Законом о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, који је заведен код Агенције за реституцију- Јединице за враћање имовине жртава Холокауста (у даљем тексту Агенција) под бр. 46-000226/2017, иза бившег власника Шмалц Јозефине.

Предмет захтева у конкретној управној ствари је пољопривредно земљиште у КО Мошорин, одузето на основу Закључка I Среског суда за Град Београд, О.бр. 601/48-II од дана 28.02.1948.године од бивше власнице Јозефине Шмалц, и то у идеалном уделу од $\frac{1}{2}$ на парц.бр. 1632, 1629/2, 1630/2 и 1631/2, уписане у ЗКУЛ број 364 КО Мошорин, као и у целости на парц.бр.1620/5, 1621, 1622, 1623, 1624, 1625, 1626, 1627, 1628, 1629/1, 1630/1 и 1631/1, уписане у ЗКУЛ број 1992 КО Мошорин и на парц.број 1620/4, уписана у ЗКУЛ број 1993 КО Мошорин.

Уз захтев су достављени докази побројани у обрасцу Захтева за враћање, као и документација коју је подносилац захтева доставио накнадно и која је здружена списима предмета, између осталог, уз Поднесак од дана 05.10.2017.године, Потврда о припадности бивше власнице Шмалц Јозефине, јеврејској заједници, те Списак лица јеврејске народности која су поседовала некретнине на територији Мошорина МНО Мошорин, са стањем на дан 01.04.1941.године, а на којем списку се налази и Шмалц Јозефина, под р.бр.3. и 4, као власник некретнина на парц.бр. 1621, 1622, 1623, 1624, 1625, 1626, 1627, 1628, 1620/5, 1629/1, 1630/1, 1631/1 и 1620/40 и као сувласник некретнина на парц.бр. 1629/2, 1630/2, 1631/2 и 1632, заједно са Кениг Хермином.

Дана 13.03.2019.године, судски вештак Милорад Качавенда је доставио своје Геодетско вештачење, од дана 11.03.2019.године, док је уз Поднесак од дана 04.06.2019.године, доставио копију Извода из ЛН број 848 КО Книћанин, јер је оригинал достављен у списе предмета који се пред Агенцијом води под бр. 46-000229/2017.

Поступајући орган је путем електронске поште обавештен од стране службеног лица Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, да су кат.парц.бр. 2175 и 2184 КО Книћанин, издате у закуп уговорима бр. 320-11-781/162-2019-14 и 320-11-781/164-2019-14, те да наведени уговори истичу дана 31.10.2019.године.

У току поступка, који је претходио доношењу овог решења, у Агенцији дана 10.06.2019. године, одржана је усмена јавна расправа у одсуству уредно позваног Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, Државног правобранилаштва, које се изјаснило писаним путем, и уредно позваног судског вештака Милорада Качавенде који је оправдао свој изостанак и који се писмено изјаснио на изведено геодетско вештачење, Поднеском од дана 29.05.2019.године, наводећи да остаје у свему при Налазу и мишљењу датом у Геодетском вештачењу од дана 11.03.2019.године, а на којој расправи је пуномоћник подносиоца захтева изјавила да остају при поднетом захтеву те да су сагласни са Налазом и мишљењем судског

вештача Милорада Качавенде од дана 11.03.2019.године, да на исто немају примедбе, као и да у складу са наведеним вештачењем и прецизирају свој захтев, односно да је предмет захтева оно што је било предмет поменутог вештачења. Везано за припадност бившег власника јеврејској заједници, пуномоћник је изјавила да је иста неспорна, што се може утврдити из достављене документације.

Поводом предметног захтева изјаснило се Државно правобранилаштво, Поднеском број Рес-895/17 од дана 11.09.2017.године, и од дана 27.10.2017.године, наводећи да се из достављене документације не може са сигурношћу утврдити да ли је бивша власница имала законских наследника, те уколико јесте, да ли су они поднели захтев за враћање одузете имовине односно за обештећење, те да је потребно по службеној дужности испитати активну легитимацију и предложили су прекид овог поступка уколико постоји поднет захтев, до окончања редовног поступка. Истакли су и да достављена документација није потпуна.

Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, до дана доношења овог решења, није се изјаснило о предметном захтеву.

Након спроведеног испитног поступка Агенција је, на основу писмених доказа које је доставио подносилац захтева, документације прибављене службеним путем, као и на основу одржане усмене јавне расправе, утврдила следеће чињенично стање битно за доношење одлуке.

Из ЗКУЛ-а број 364 КО Мошорин, утврђено је да су у А листу, између осталих, уписане и парц.бр. 1632, површине 52кј, 1629/2, површине 157квхв 1630/2, површине 4квхв и 1631/2, површине 349квхв; из Б листа истог ЗКУЛ-а утврђено је да је, Пр. 15.11.1933.године, Дн.бр. 3774, на основу купопродајног уговора од 31.10.1933.године, на истим укњижено право својине по праву куповине на $\frac{1}{2}$ дела, у корист Шмалц Јозефине, те да је, Пр. 25.04.1948, Дн.бр. 2144-1449/48, на основу правоћног Закључка Ср.суда за Град Београд, број О-601/948, укњижено право власништва на $\frac{1}{2}$ дела земљишта у А листу, власнице Јозефине Шмалц, са наслова наслеђа, у корист Општенародне имовине.

Из ЗКУЛ-а број 1992 КО Мошорин, утврђено је да су у истом уписане парц.бр. 1620/5, површине 6кј1020квхв, 1621, површине 1120хв, 1622, површине 550хв, 1623, површине 1кј950хв, 1624, површине 2кј10хв, 1625, површине 235хв, 1626, површине 1020хв, 1627, површине 31кј1476, 1628, површине 13кј1100хв, 1629/1, површине 483хв, 1630/1 површине 181хв и 1631/1, површине 365хв, као власништво Јозефине Шмалц, на основу купопродајног уговора од 07.10.1936.године, по праву куповине, те да је Пр. 25.04.1948, Дн.бр. 2144-1449/48, на основу правоћног Закључка Ср.суда за Град Београд, број О-601/948, на истим укњижено право власништва, у корист Општенародне имовине.

Из ЗКУЛ-а број 1993 КО Мошорин, утврђено је да је у истом уписана парц.бр. 1620/4, површине 2кј, као власништво Јозефине Шмалц, на основу купопродајног уговора од 07.10.1936.године, по праву куповине, те да је Пр. 25.04.1948, Дн.бр. 2144-1449/48, на основу правоћног Закључка Ср.суда за Град Београд, број О-601/948, укњижено право власништва на истој, у корист Општенародне имовине.

Из Закључка I Среског суда за Град Београд, О.бр. 601/48-II од дана 28.02.1948.године, утврђено је да је целокупна заоставштина пок. Јозефине Шмалц, која се састојала из непокретности уписаних у ЗКУЛ-у број 364 КО Мошорин, у уделу од $\frac{1}{2}$, на парц.топ.бр. 1632, 1629/2, 1630/2 и 1631/2, непокретности уписаних у ЗКУЛ-у број 1992 КО Мошорин, на парц.топ.бр. 1620/5, 1621, 1622, 1623, 1624, 1625, 1626, 1627, 1628, 1629/1, 1630/1 и 1631/1, непокретности уписаних у ЗКУЛ-у број 1993 КО Мошорин, на парц.топ.бр. 1620/4, и из плаца са кућом у Тителу, Виноградска улица, припала држави ФНРЈ. Из образложења истог Закључка, утврђено је да је пок. Јозефина Шмалц, децембра 1941.године одведена од Немаца и да се више

није вратила, те да је суд поступио по Закону о поступању са имовином коју су сопственици морали напустити у току окупације и имовином која им је одузета од стране окупатора и њихових помагача, те да је донео предметни Закључак.

Из Закључка Среског суда у Жабљу, Дн.број 2144/1948, утврђено је да је на основу правомоћног Закључка Среског суда као оставинског суда за Град Београд, број О-601/1948-II од дана 28.02.1948.године, дозвољена укњижба права власништва у ЗКУЛ-у број 364 КО Мошорин, на $\frac{1}{2}$ земљишта уписаног у А листу, и то на делу пок. Јозефине Шмалц, под парц.бр. 1632, 1629/2, 1630/2 и 1631/2, надаље у ЗКУЛ бр.1992 и 1993 КО Мошорин, на целом земљишту, под парц.бр. 1620/5, 1621, 1622, 1623, 1624, 1625, 1626, 1627, 1628, 1629/1, 1630/1 и 1631/1, те 1620/4, до сада власништво пок. Јозефине Шмалц, као Општенародна имовина ФНРЈ.

Увидом у Потврду РГЗ СКН Тител, број 952-2/2017-7, од дана 03.05.2017.године, утврђено је да је на парц.топ.бр. 1632, 1629/2, 1630/2, 1631/2, 1620/5, 1621, 1622, 1623, 1624, 1625, 1626, 1627, 1628, 1629/1, 1630/1, 1631/1 и 1620/4, КО Мошорин, спроведен поступак комасације.

Будући да се у конкретној управној ствари потражује пољопривредно земљиште које је било предмет комасације, овај орган је Закључком, број 46-000226/2017, од дана 21.12.2017.године, одредио извођење доказа вештачењем, преко предложеног судског вештака Милорада Качавенде, из Новог Сада, ул. Драге Спасић број 8, дипломираног геодетског инежењера, ужа специјалност геодезија а ради утврђивања које земљиште добијено из комасационе масе је погодно за природно враћање за одузете парцеле које су биле предмет комасације, у складу са Законом о враћању одузете имовине и обештећењу, и то за земљиште одузето Закључком I Среског суда за Град Београд, О.бр. 601/48-II од дана 28.02.1948.године, раније власништво Јозефине Шмалц.

У свом Геодетском вештачењу, од дана 11.03.2019.године, вештак је након упознавања са предметом вештачења и прибављене потребне документације од СКН Тител, констатовао да је Закључком О.бр. 601/48-II од дана 28.02.1948.године, бившем власнику Јозефини Шмалц са идеалним уделом од $\frac{1}{2}$, одузето у КО Мошорин, земљиште уписано у ЗКУЛ број 364, на парц.бр. 1632, 1629/2, 1630/2 и 1631/2, затим, у целисти на парц.бр. 1620/5, 1621, 1622, 1623, 1624, 1625, 1626, 1627, 1628, 1629/1, 1630/1 и 1631/1, уписаним у ЗКУЛ број 1992 КО Мошорин и на парц.број 1620/4, уписаној у ЗКУЛ број 1993 КО Мошорин, те да је укупно одузето $86\text{кј}765\text{квхв}$, односно $49\text{ха}76\text{а}50\text{м}^2$. Вештак је констатовао да је комасација земљишта у КО Мошорин урађена у периоду од 1987.године до 1990.године, те да су одузете парцеле ушле у комасациону масу. Навео је да је основа за рачунање површине по класама и вредности истих, процембена класа дата у књизи фонда масе-старо стање. На основу Уредбе Владе Републике Србије (Сл.гласник РС бр.29/2018), за рачунање вредности (свођење на њиву прве класе), за одузете парцеле користио је коефицијенте „Ф“, дате у Техничком упутству за извођење геодетско-техничких радова у поступку враћања земљишта, те је након одбитка $1/8\%$ за путну мрежу, утврдио да одузете парцеле бившег власника Шмалц Јозефине у укупној површини од $86\text{кј}765\text{квхв}$, односно $49\text{ха}76\text{а}50\text{м}^2$, имају вредност од $389466,31$ процембених јединица. На основу чињеница утврђених анализом парцела које је Управа за пољопривредно земљиште одредила за враћање у КО Тител, КО Вилово, КО Гардиновци, КО Лок, КО Мошорин и КО Шајкаш, констатовао је да преостале парцеле нису подобне за враћање, па је због тога предложио да се за одузето пољопривредно земљиште у КО Мошорин, бившој власници Шмалц Јозефини, врати пољопривредно земљиште у КО Книћанин, Општине Зрењанин, и то $233978/334529$ идеални део кат.парц.број 2184, што чини површину од 233978м^2 од укупне површине 334529м^2 и $292575/541544$ идеални део парцеле број 2175, што чини површину од 292575м^2 од укупне површине од 541544м^2 . Констатовао је да су кат.парц.бр. 2175 и 2184, уписане у ЛН број 848 КО

Книћанин, као јавна својина Републике Србије са уделом 1/1, те да је увиђајем утврдио да се на предложеним парцелама не налазе објекти нити заливни системи, као и да су настале из комасационе масе КО Книћанин и да имају приступни пут.

Поступајући у складу са Уредбом о критеријумима за утврђивање површине пољопривредног и шумског земљишта у поступку враћања одузете имовине, увидом у званични списак предложених парцела за Општину Зрењанин, КО Книћанин, који је објављен на сајту Агенције за реституцију, утврђено је да се кат.парц. бр. 2175 и 2184, налазе на наведеном списку.

Из Извода из листа непокретности број 848 КО Книћанин, издат од стране РГЗ СКН Зрењанин, под бројем 952-1-116/2019-2383, од дана 30.05.2019.године, утврђено је да су у исти уписане кат.парц. бр. 2175, површине 54ха15а44м2 и 2184, површине 33ха45а29м2, као јавна својина Република Србија.

Увидом у електронску базу података Агенције, утврђено је да иза бивше власнице Шмалц Јозефине, нема поднетих захтева по Закону о враћању одузете имовине и обештећењу.

Оценом захтева, прилога поднетих уз захтев и резултата спроведеног поступка утврђено је да је исти основан, односно да су у конкретном случају испуњени законски услови за доношење решења у смислу одредбе члана 136. Закона о општем управном поступку, о враћању пољопривредног земљишта у КО Мошорин, одузетог на основу Закључка I Среског суда за Град Београд, О.бр. 601/48-II од дана 28.02.1948.године, од бивше власнице Шмалц Јозефине, и то на парц.бр. 1632, 1629/2, 1630/2 и 1631/2, старог премера, у идеалном уделу од $\frac{1}{2}$ и на парц.бр. 1620/5, 1621, 1622, 1623, 1624, 1625, 1626, 1627, 1628, 1629/1, 1630/1 и 1631/1, те на парц.број 1620/4, све КО Мошорин.

Чланом 1.став 1. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, прописано је да се овим законом уређују услови, начин и поступак враћања имовине одузете припадницима јеврејске заједнице који немају законских наследника и враћања одузете имовине организацијама које су у време одузимања биле у функцији јеврејске заједнице, за имовину која је одузета на територији Републике Србије за време Холокауста или на основу прописа из члана 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, као и финансијска подршка Републике Србије јеврејској заједници у Републици Србији.

Чланом 2. ст.1. тачка 1. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, прописано је да се под одузетом имовином подразумевају непокретности и покретне ствари и предузећа која су одузета бившим власницима за време Холокауста или применом прописа из чл.2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

С обзиром да је из Закључка I Среског суда за Град Београд, О.бр. 601/48-II од дана 28.02.1948.године, утврђено да је на основу Закона о поступању са имовином коју су сопственици морали напустити током окупације и имовином која им је одузета од стране окупатора и њихових помагача, $\frac{1}{2}$ непокретности уписаних у ЗКУЛ-у број 364 КО Мошорин, на парц.топ.бр. 1632, 1629/2, 1630/2 и 1631/2, и у целости непокретности уписане у ЗКУЛ бр. 1992 и 1993, КО Мошорина, на парц.бр. 1620/5, 1621, 1622, 1623, 1624, 1625, 1626, 1627, 1628, 1629/1, 1630/1, 1631/1 и 1620/4, прешла у својину државе ФНРЈ, раније власнице Шмалц Јозефине, те да је исто утврђено и из ЗКУЛ бр. 364, 1992 и 1993 КО Мошорин, овај орган је као неспорно утврдио да је имовина која је предмет захтева, од раније власнице Шмалц Јозефине, одузета на основу Закона о поступању са имовином коју су сопственици морали напустити током окупације, а који пропис је наведен чл.2.ст.1.тачка 20. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу. Дакле, како је предметна имовина одузета применом прописа из члана 2. Закона о враћању

одузете имовине и обештећењу, иста има статус „одузете имовине“ и у смислу Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, те је испуњен услов права на враћање имовине подносиоцу захтева.

Чланом 2. ст.1. тачка 3. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, прописано је да се под појмом „бивши власник“ у смислу овог Закона, подразумева физичко лице које је било припадник јеврејске заједнице и власник у време одузимања имовине и правно лице које је у време одузимања имовине на било који начин било у функцији јеврејске заједнице, а које је било власник имовине у време одузимања.

Агенција је, испитујући услове прописане наведеним чланом, имала у виду да је из Списка лица јеврејске народности која су поседовала некретнине на територији Мошорина МНО Мошорин, са стањем на дан 01.04.1941.године, утврђено да се на списку налазила и Шмалц Јозефина, под р.бр.3.и 4, те да је из ЗКУЛ-а број 364 КО Мошорин, утврђено да је сувласник у идеалном уделу од $\frac{1}{2}$, имовине на парц.бр. 1632, 1629/2, 1630/2 и 1631/2, била Шмалц Јозефина, као и власник на парцелама уписаним у ЗКУЛ бр. 1992 и 1993 КО Мошорин, односно да је утврђено је да је овде означена бивша власница била припадник јеврејске заједнице и да је имала право сувласништва односно власништва на предметним парцелама, због чега је овај орган оценио да су испуњени услови прописани чл.2.ст.1тач.3. Закона.

Чланом 2.тачка 2. Закона, прописано је да се под имовином без наследника сматра одузета имовина за коју није поднет захтев, односно за коју је захтев поднет од лица које нема активну легитимацију у смисли одредаба Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, осим имовине за коју је обавеза обештећења бившег власника преузела страна држава по основу међународног уговора.

Како је увидом у електронску базу података Агенције, утврђено да иза бивше власнице Шмалц Јозефине, нема поднетих захтева по Закону о враћању одузете имовине и обештећењу, овај орган је оценио да нема сметњи враћању имовине прописаних чл.2.ст.1. тачка 2. Закона.

Чланом 6. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, прописано је да се враћање имовине у природном облику спроводи у складу са овим законом и Законом о враћању одузете имовине и обештећењу.

Чланом 15. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу прописано је да се овим законом враћају непокретне и покретне ствари у јавној својини Републике Србије, аутономне покрајине односно јединице локалне самоуправе у државној, друштвеној и задружној својини, осим ствари у својини задругара и друштвеној и задружној својини које је ималац сткао уз накнаду.

Чланом 24. став 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу прописано је да уколико је одузето пољопривредно, односно шумско земљиште било предмет комасације, односно арондације након одузимања, бивши власник има право на враћање земљишта које је добијено из комасационе масе за то земљиште.

Уредбом о критеријумима за утврђивање површине пољопривредног и шумског земљишта у поступку враћања одузете имовине је у члану 2 став 2 прописано да појам „за то земљиште“ из члана 24. став 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу (у даљем тексту: Закон), значи да ће се на враћање пољопривредног, односно шумског земљишта које је било предмет комасације, односно арондације, у смислу овог члана Закона, сходно примењивати критеријуми утврђени тачком 1. (рачунање обрачунског фактора „ф“ за прелазак са једне на другу катастарску класу код враћања земљишта) и тачком 3. (свођење површина парцела различитих катастарских класа на површину прве катастарске класе њива са рекапитулацијом стања у исказу

идентификације) у оквиру главе 2 (обрада података и рачунање елемената за пренос враћених парцела на терен) Техничког упутства за извођење геодетско-техничких радова у поступку враћања земљишта које је саставни део Уредбе за спровођење Закона о начину и условима признавања права и враћању земљишта које је прешло у друштвену својину по основу пољопривредног земљишног фонда и конфискацијом због обавезног откупа пољопривредних производа („Службени гласник РС”, бр. 41/91, 44/91, 4/92, 8/97 и 103/03). У ставу 3 члана 2 прописано је да ће Управа за пољопривредно земљиште, у року од 15 дана од ступања на снагу ове уредбе, а након што јој Агенција достави податке о површинама пољопривредног земљишта које се потражују у катастарским општинама у којима је након одузимања спроведен поступак комасације, утврдити катастарске парцеле у државној својини у површини која ће бити довољна да се до краја спроведе поступак враћања имовине, а које могу бити предмет враћања у смислу Закона и ове уредбе и те податке доставити Агенцији.

Судски вештак је поступајући по налогу из закључка Агенције бр. 46-000226/2017, од дана 21.12.2017.године, налаз израдио примењујући Техничко упутство за извођење геодетско-техничких радова у поступку враћања земљишта које је саставни део Уредбе за спровођење Закона о начину и условима признавања права и враћању земљишта које је прешло у друштвену својину по основу пољопривредног земљишног фонда и конфискацијом због обавезног откупа пољопривредних производа, док је земљиште за враћање предложио за враћање у складу са чланом 2 став 3 Уредбе, те су предложене парцеле одабране са списка који је сачинила Управа за пољопривредно земљиште. Из свега наведеног следи да су испуњени услови из члана 24. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу да се подносиоцу захтева за одузето земљиште врати земљиште које је добијено из комасационе масе.

Имајући у виду све напред наведено, и то: да је земљиште на парц. број 1632, 1629/2, 1630/2 и 1631/2, КО Мошорин, старог премера, било у (су)власништву овде означеног бившег власника Шмалц Јозефине у идеалном уделу од $\frac{1}{2}$, односно у власништву на на парц.бр. 1620/5, 1621, 1622, 1623, 1624, 1625, 1626, 1627, 1628, 1629/1, 1630/1 и 1631/1 уписаним у ЗКУЛ број 1992 и 1620/4, уписаној у ЗКУЛ број 1993 КО Мошорин, а што је неспорно утврђено из ЗКУЛ бр. 364, 1992 и 1993 КО Мошорин, затим, да су наведене парцеле одузете на основу Закона о поступању са имовином коју су сопственици морали напустити током окупације, Закључком I Среског суда за Град Београд, О.бр. 601/48-II од дана 28.02.1948.године, те да су одузете парцеле ушле у комасациону масу, а за које парцеле је судски вештак, након ваљаног вештачења, као земљиште погодно за враћање предложио враћање пољопривредног земљишта у КО Книћанин, ПО Зрењанин (суседној јединици локалне самоуправе у односу на ПО Тител, у којој су се одузете парцеле налазиле, из разлога које је вештак навео у Допуни свог Геодетског вештачења, од дана 11.03.2019.године, а које је овај орган прихватио као оправдане и у складу са Уредбом о критеријумима за утврђивање површине пољопривредног и шумског земљишта у поступку враћања одузете имовине), и то у сувласничком уделу од 233978/334529 дела кат.парц.број 2184, што чини површину од 233978м² од укупне површине 334529м² и у сувласничком уделу од 292575/541544 дела парцеле број 2175, што чини површину од 292575м² од укупне површине од 541544м², које парцеле су како је вештак утврдио, изашле из комасационе масе, следи да су испуњени услови из члана 24. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, да се подносиоцу захтева за одузето земљиште врати земљиште које је добијено из комасационе масе. Даље, с обзиром да се на парцелама предложеним за враћање, налази пољопривредно земљиште које је у јавној својини Републике Србије, следи да су испуњени и услови из члана 15. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, у погледу предмета враћања као и облика својине, те да

нема препрека у смислу наведеног члана Закона да се усвоји захтев подносилаца и предметна имовина врати.

Даље, чланом 25. став 1. тачкама 1. и 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу прописано је да се не враћа право својине на пољопривредном и шумском земљишту ако је на катастарској парцели изграђен објекат који је у функцији на дан ступања на снагу овог закона, и то она површина катастарске парцеле која служи за редовну употребу тог објекта, односно ако је на комплексу земљишта изграђен већи број објеката који су у функцији на дан ступања на снагу закона-површина земљишта која економски оправдава коришћење тих објеката, као и то да се не враћа право својине на пољопривредном и шумском земљишту ако је неопходна нова парцелација земљишта ради обезбеђивања приступног пута за земљиште које је предмет захтева за враћање.

Имајући у виду да је вештак утврдио да на предметним парцелама не постоје изграђени никакви објекти, као и да парцела има приступни пут, следи да су испуњени услови из чл. 25. став 1. и 2. наведеног закона. Чланом 25. став 1. тачка 3. Закона о враћању одузете имовине прописано је да се не враћа земљиште у друштвеној, односно задружној својини стечено теретним правним послом. Имајући у виду да је утврђено да се на предметној парцели налази земљиште у јавној својини Републике Србије, нађено је да нема препрека за враћање одузете имовине у смислу члана 25. став 1. тачка 3. наведеног Закона. У складу с напред наведеним поступајући орган је донео одлуку као у тачки 1. диспозитива овог решења.

Члан 26. став 2. Закона о враћању одузете имовине прописује да уколико је пољопривредно земљиште, у складу са законом којим се уређује пољопривредно земљиште, дато у закуп, остаје у државини закупца до истека уговора о закупу, ако овим законом није друкчије одређено, осим у случају да се странке друкчије не споразумеју, с тим да закупнину од дана извршности решења о враћању земљишта купац плаћа бившем власнику. С обзиром да ј поступајући орган обавештен од стране службеног лица Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, да су кат.парц.бр. 2175 и 2184 КО Книћанин, издате у закуп уговорима бр. 320-11-781/162-2019-14 и 320-11-781/164-2019-14, те да наведени уговори истичу дана 31.10.2019.године, поступајући орган је донео одлуку као у тачки 2.диспозитива.

У складу са чланом 19. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, којим је прописано да се у решењу налаже надлежним органима извршење решења, као и брисање евентуалних терета, одлучено је као у тачкама 3.и 4. диспозитива овог решења.

Чланом 62.став 3. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано је да је враћена имовина у слободном промету, а да Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе имају право прече куповине приликом првог отуђења те је одлучено као у тачки 5.диспозитива овог решења.

Имајући у виду да је од бившег власника Шмалц Јозефине одузето земљиште на парц.бр. 1632, 1629/2, 1630/2 и 1631/2, КО Мошорин, старог премера, уписано у ЗКУЛ број 364, у идеалном уделу од $\frac{1}{2}$, и у целости на парцелама бр. 1620/5, 1621, 1622, 1623, 1624, 1625, 1626, 1627, 1628, 1629/1, 1630/1 и 1631/1, уписаним у ЗКУЛ број 1992 и 1620/4, ЗКУЛ број 1993, све КО Мошорин, на основу прописа из члана 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, да је бивша власница била припадник јеврејске заједнице у смислу чл. 2. тачка 3. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, да се ради о имовини без наследника у складу са чл.2. тачка 2.истог Закона, да је имовина која се враћа законом предвиђена као предмет враћања (чл. 15.), да је земљиште које је предмет враћања добијено из комасационе масе у коју је унето одузето земљиште (чл. 24), да

нема законских ограничења за натуралну реституцију (чл. 25.), као и да је Јеврејска општина Нови Сад, активно легитимисана за остваривање права на враћање одузете имовине у смислу чл. 13. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, то је Агенција утврдила да су испуњени сви законом прописани услови за враћање непокретности из тачке 1. диспозитива овог решења и одлучила је као у диспозитиву решења.

Поступајући орган је имао у виду и остале наводе странака и приложене доказе, укључујући и наводе Државног правобранилаштва из Поднесака бр.Рес. 895/17, али је нашао да су без утицаја на доношење одлуке те из тих разлога исте није посебно образлагао.

Упутство о правном средству:

Против овог решења може се изјавити жалба Министарству финансија, у року од 15 дана од дана обавештавања о решењу, а преко овог органа, у довољном броју примерака за орган и странке у поступку.

Саветник за ВИО
Милица Аћимовић

M. Acimovic

Сектор за координацију и надзор

M. Acimovic

Доставити:

1. Подносиоцу захтева Јеврејској општини Нови Сад, преко пуномоћника адвоката Зорана Наумовића, ул. Крунска број 77, 11000 Београд
2. Државном правобранилаштву, ул. Немањина бр.22-26, 11000 Београд
3. Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде, Управи за пољопривредно земљиште, ул. Немањина бр.22-26, 11000 Београд;
4. Агенцији за реституцију, Централној јединици-Сектору за координацију и надзор;
5. Архиви;
6. У предмет.

Доставити по правноснажности:

7. Републичком геодетском заводу-Служби за катастар непокретности Зрењанин, ул. Трг Слободе број 10, 23101 Зрењанин
8. Републичкој дирекцији за имовину, на адресу Краља Милана број 16, Београд;
9. Град Зрењанин, Одељење надлежно за наплату пореза, Трг Слободе број 10, 23101 Зрењанин,
10. Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде, Управи за пољопривредно земљиште, Немањина бр.22-26, Београд;
11. Агенцији за реституцију, Централној јединици-Сектору за координацију и надзор.

ЕКСПЕДОВАНО
ИЗ АГЕНЦИЈЕ ЗА РЕСТИТУЦИЈУ

дана 17. 06. 2019